

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ الْمَلَكُكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا

او کہ چہرے مونڈ | رالیرے | دوی تہ | فرشتے | او کلام کہے دوی سرہ | مرد | او جمع کہے و مونڈ
او کہ مونڈ پہ دوی فرشتے ہم نازلے کہے وے ، او مرد و سرہ خبرے ہم کہے وے او مونڈ (د دنیا)

عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَّا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

پہ دوی باند | هر خیز | مخ تہ | (نویام) دوی دانہ وو | چہ ایمان نہ را دے | مکر (دا) | چہ اللہ تعالیٰ غوشتے
تول غیزونہ ددوی مخ تہ راجعہ کری وے ، بیا ہم دوی ایمان نہ را ورو ہنہ ؛ کہ چہ اللہ غوشتے (نوبلہ خبر دے)

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ۝ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا

لیکن | اکثر لہ دوی نہ | جاہلان دی | او دغہ شان | مونڈ جو کہل | ہرنی دپارہ | دشمنان
لیکن پہ دوی کہے اکثر خلق دنا پوہی خبرے کوی ۔ او دغہ رنگ مونڈ دہرنی دشمنان شیطان پند کری

شَاطِطِينَ ۝ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ

چہ شیطان دی | لہ بنیادمو | اولہ پیریانوتہ | چہ (غور دے) کہے اچوی | ختہ لہ دوی نہ | حوتہ
دی کوم چہ انسانان او پیریان وو دوی ددوے و رکولہ دپارہ دیو بل پہ زہا کہے ددروغ

زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۝ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ

دروغ خبرے | دو کے دپارہ | او کہ چہرے غوشتے | ستارپ | دوی پہ داکار نہ وو کہے | پتہ پیریو دوی
خوبے پستے خبرے اچوی ، او کہ چہرے ستارپ غوشتے نو ددی پہ داکار نہ شو کہے نو دوی او

وَمَا يَفْتَرُونَ ۝ وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

او کوم چہ | دوی دروغ تہی | او چہ مائلہ شی | دے (دروغ) طرفتہ | زہونہ | دہغو خلقو | چہ یقین نہ لری
کوم چہ دوی دروغ تہی (پہ چیل حال) پیریو دے ، دو کہہ (دخبر کوی) چہ کوم خلق پہ اہرت باند یقین نہ لری دہغوی

بِالْآخِرَةِ وَلِيُقْتَرَفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ۝ أَنْغَيْرَ اللَّهِ

پہ اہرت | او دپارہ دے چہ دگوین کوی ہف | او چہ دوی دکر | ہف خراب کارونہ چہ دوی کوی | پس آیا داللہ نہ سو
زہونہ کہ طرف تہ مائلہ شی او ہغوی دا خبرے خوبے کوی او کوم خراب عملونہ چہ دوی کوی پہ ہفے کہے لکیاوی ۔ (پیریو دے)

أَتَبْتَغِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا

زہ ولتوم | فیصلہ کوونکے | او دے ہفہ ذات دے | چہ نازلے کہو | ستارپ تہ | (دا) کتاب | واضح کہے شوے
دوی تہ وواہی چہ ایازہ داللہ تعالیٰ نہ سوا شوک بل حکم ولتوم حالانکہ ہم ہفہ دے کوم چہ تا سوطرف تہ یکتاپ نازل

وَالَّذِينَ اتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ

او کوموتہ چہ | مونڈ و رکہے دے | کتاب | ہغوی پوہیری | چہ ہفہ | نازل کہے شو دے | ستادرب د طرفتہ
کہو کوم چہ واضح دے او ہفہ خلق کوموتہ چہ مونڈ کتاب و رکہے دے ہغوی پوہیری چہ دافران ستادرب د طرف تہ پہ حق

بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

ریشونے | پس تہ مہ کیوہ | لہ شک کوونکونہ | او پورہ شوہ | خبرہ | ستادرب
سہ نازل شوے نو تہ پہ شکو خلقو کہے مہ شاملیدہ ۔ او ستادرب خبرہ د ریشونالی او د

صَدَقًا وَعَدْلًا لَّامِيذَلٍ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (١٥)

پہ رشتیا | اوانصاف کہے | نشہ شوک بد لوٹ کے | دھعہ دھیرے | اوفہ دے | اوریدوئے | پلوہ
انصاف پہ اعتبار سرہ کاملہ دے | ہی شوک دھعہ حکو نہ بد لوٹے نہ شی اوفہ ہر شہ اوڑی اوپہ ہر شہ پلوہ

وَأِنْ تَطَعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

وَمَا يَكْفُرُ بِهِ دُنْيَا الْأَكْثَرِ ۚ وَلَوْ هُوَ خَلْقَ النَّاسَ لَا تَمْلِكُ لَهُمْ أَرْحَامُهُمْ وَلَا يَتَمَتَّعُونَ بِهِ عَتَرُهُمْ وَلَا لَهُمْ فِيهِ مَتَاعٌ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ

وَلَا يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ

پیروی نہ کوئی دوی | مگر دگمان | اونہ دی دوی | مگر صرف خیالی خبرے کوئی | بیشک ستارے
روٹی خو محض یہ مانو پیسے روان دی | اور صرف خیالی خبرے کوئی | یہ حقیقت کبے ستارے

هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝۱۱۴

نِسۡبۃٔ پُوہ دے | چھوٹ لڑے کیری | دھنڈ دلا لے نہ | اودھ | نِسۡبۃٔ پُوہ دے | پھسم لاس تونگو پانی
نِسۡبۃٔ پُوہ دے | چھوٹ لڑے کیری | دھنڈ دلا لے نہ | اودھ | نِسۡبۃٔ پُوہ دے | پھسم لاس تونگو پانی

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ

مِس تاسو خوږي له هغه څه نه چې اشته شوې | نامه د الله | په هغه | که چیرې یې تاسو | د هغه په اېښودلو
د هغه څاړو غوښه خوري په کوموچه (د دې په وخت) د الله تعالی نوم یاد شوی وی که تاسو د هغه په

وَمَا لَكُمْ ۝۱۸۱ إِلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ لَكُمْ عَلَيْهِ

بیمان لرونکی | اوڅه لرو چه ده | چه تاسو نه خوړئ | له هغه څه نه | چه یاده شوی وی نامه د الله پر
 کونوا بمان لرئ - اخر څه وچه ده | چه تاسو د دغه څاروی | غوښه نه خوړئ | په کوم چه د الله نوم یادش

وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ

واللہ اعلم بالصواب

ی، حالِ دُعا چہ اللہ تعالیٰ دربارِ نبیؐ سے حرام کُری دی ہوئے یہ تفصیل سرے بیان کُری دی، مگر کہ تاسو رُز

نہ۔ | او بیٹیکہ | دیر خلق | بے لاسے کوئی خلق | یہ خواہش دُفنی خیل | بے لہ یو نہ

لَوَيْكَةَ) محبوبه شئی (نوهیج مرجع نشسته) او بیشکه دیر خلق د خیلونفسانی خواهشانیو په وجه بغیر د علم نه خلق

رَبِّكَ هُوَ اعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَ

ی. بیشکه الله دُخْدَنه وِرانْدِ تیریداونکی دیرینه پیشرفتی. اوخرگند اوپت هر قسم کنا هونه پریردی.

الَّذِينَ يَكْسِبُونَ | الْإِثْمَ | سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا

يَقْتَرِفُونَ ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ أَسْمَاءُ اللَّهِ عَلَيْهِ

دوی کول | او تاسو مہ خوری | له هغه شے نه | چه نه وی یاد شوی | نوم د الله | به هغه باند
سزا ملاویږی - او د هغه حلال نه (غوبڼه) مہ خوری چه د الله تعالی نوم پرے یاد شوی نه وی

وَأَنَّهُ لَفَسْقٌ ۖ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَبُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَٰهِمْ

او بيشكه هغه (خون) | گناه ده | او بيشكه | شيطانات | (خو) | اچوی | په غوړو لوگي | د خپلو دوستانو
او د ا د گناه کار دے او بيشكه شيطان د خپلو دوستانو په زېږون کي وسوځي اچوی | چه

لِيَجَادُوهُمْ وَإِنْ أَطَعْتَهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٣١﴾

چه دوی تاسو جگړي کوي | او که چيرے | تاسو د دوی خبره ومني | نو بيشكه تاسو | به مشرکان يو -
تاسو سره جگړي وکړي | او که تاسو هم د هغوی اطاعت وکړو نو يقيناً مشرکان به شئ -

أَوْ مَن كَانَ مِيثًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي

ايا څوک چه وو | مړ | بيا مونږ هغه ژوند ته کړو | او جوړ کړو مونږ | هغه د پاره | نور | چه روان دی
يا څوک چه مړ وو | بيا مونږ هغه ژوند ته کړو | او هغه د پاره | مور نه پيدا کړه | چه د دے په مړ د

بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ

د هغه په مډسره | په خلق کي | ايا د هغه چا په شان دے | چه په تیارو کي وی
سره هغه د خلق په مینځ کي ژوند تیروي | د هغه چا په شان کيدے شي | چه په تیارو کي پروت وی

لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

چه نه شي راوتلی | له هغه نه | دغه شان | ښائسته کړ شو | کاږنو د پاره | هغه عمل | چه دوی نه کوي -
او به ترے نه وتلی نه شي | دغه کاږنو نه د هغوی (خراب) عملونه ښائسته ښکاره شوي دی

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَّجْرُمًا لِّمَكْرُوهَا فِيهَا

او دغه شان | جوړ کړل مونږ | په هريو کلي کي | لوستو لوست | مجرمان د دغلي | چه دوی مکړوي | په هغه کي
د هم دغه مونږ په هر کلي کي د هغه خلک غټان مجرمان جوړ کړي دی | چه د مکړ جالونه | پکي خوروي

وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٣٣﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ

او دوی مکړنه کوي | مکر | د خپلو ځانو سره | او دوی نه پوهیږي | او که چه راشي دوی ته
او دوی (بل چا سره نه بلکه) خپلو ځانو سره فریب کوي خو دوی پوهیږي نه - او هر کله چه دوی ته

آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا

څه غښه (نو) وای | مونږ خو به هيڅ کله ایمان نه راوړ | تر دے چه | را کړے شي مونږ ته | په شان د هغه څه
پوه غښه راشي | نو وای چه مونږ هيڅرے نه منو تر څو چه پخپله مونږ ته هغه غښه رانه کړے شي لکه چه د

أَوْتَىٰ رَسُولُ اللَّهِ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ

چه ورکړ شول | د الله پیغمبرانو ته | الله ښه پوهه دے | کوم ځای چه | هغه اړدی | خپل پیغام | زړه ورسپړي
الله تعالی رسولاو ته ورکړے شوي | الله تعالی ښه پوهیږي | چه څوک د خپل رسول جوړ کړي | مجرمانو ته به

سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ

سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ

سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ

سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ

سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ

سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ

سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ

سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ سَيُصِيبُ

الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا
 هَفْتِه | کومچه جرم دکړو | رسوائی | د الله سره | او عذاب | سخت | په سبب د کومچه
 ډیر تر د الله تعالی په دربار کې ډیر ذلت او سخت عذاب ورسې ځکه چې دوی به مکارینه

كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۳۷﴾ فَمَنْ يَرْدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ
 دوی به بد تدبیرونه کول | پس چاته چې | الله و غواری | چې هدایت وکړی هغه ته | نو پیرانیزی | د هغه سینه
 کو له | (حقیقت داده چې) چاته الله تعالی هدایت کول و غواری نو د اسلام (تعلیم) ته د هغه سینه

لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يَرْدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا
 اسلام د پاره | او چاته چې هغه و غواری | چې | گمراهه کړی | نو کړی | د هغه سینه | تنگه
 پیرانیزی | او څوک چې گمراهه کول و غواری نو د هغه سینه داسه لنډه تنگه کړی چې اسلام قبول ورنه داسه

حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ
 ډیر زیاتنګه | داسه لکه چې په زور سره خپری | په اسمان کې | دغه شان | ورغورزی | الله | ناپاکي
 بنکاري | لکه چې لوړغاښ ته ډیر په گوانه خپری دغه رنگ ناپاکي الله تعالی په هغه چاراولی

عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۸﴾ وَهَذَا صَوَاطِرُ رَبِّكَ هُتِفَاتُ
 په هغو خلقو | چې ایمان نه راوړی | او هم داده | لاسه | استاد رب | نیغه
 چې ایمان نه راوړی | اود استاد پروردگار (ښودلې) لاس ده

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿۳۹﴾ لَهُمْ
 بیشکه | مونږ په تفصیل سره بیان کړې | ځخه | د هغو خلقو د پاره | چې نصیحت منی | د دوی د پاره چې
 او مونږ نصیحت اوریدونکو ته خپله ځخه په تفصیل سره بیان کړی دی | دوی له د

دَارِ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۰﴾ وَ
 کوم د سلامتیا | د دوی د رب سره | او هغه | د دوی مددگار | په سبب د هغه څه چې دوی به کول | او
 دوی د پروردگار سره د سلامتیا کوم د دوی د نیکو عملونو په وجه هغه د دوی مددگار ده | او

يَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَسُرُ الْجَنِّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ
 په کومه ورځ | چې هغه به جمع کړی دوی | قول | (نو ویه فرمائی) له دې | د پیریانو | تا سو تابع کړی | وو ډیر
 په کومه ورځ چې الله تعالی دوی قول جمع کړی او فرمائی چې اے د پیریانو ډله! تا سو څوک بنیادونه ډیر

مِّنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِّنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ
 له بنیادونه | او ویه وائی | دوستان د دوی | له انسانانو نه | اے زموږ رب! | فائده واستمعت
 خلق گمراهه کړی وو، او په بنیاد موکې څوک چې د پیریانو ملگری وو ویه وائی چې اے زموږ رب! زموږ رب! موږ به

بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتُمْ لَنَا
 له موږ څخه | د ځخو نه | او موږ ورسیدو | خپل هغه ميعاد ته | کوم چې | مقرر کړې ووتا | موږ د پاره
 دنیا کې د یو بل نه څه فائده اخستی دی | او اوس هغه نیت ته راوړسیدو چې تاراله مقرر کړې وه

قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ

دوہ فرمائی | اور | اگلے ستاسو | ہمیشہ بہ بی | پہ ہفتے | مکر | غہ | چہ غواری | اللہ بیشک

اللہ بہ ورتہ و فرمائی | چہ اوس ستاسو تیکا ورتہ دہا | ہمیشہ بہ | پکے اوسیدنی | خور | ہنہ کشا بہ معاف شی | چہ چالہ | اللہ تعالیٰ

رَبِّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۱۷۸ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِعُضِّ الظَّالِمِينَ

ستار | خاوند و حکمت | پوہہ دے | دغہ شان | مونہ بہ ملگری کرو | غہ ظالمان

موسیٰ شی بیشک ستار | دھکتو نو خاوند بہ ہر غہ پوہہ دے | او دے بہ مونہ | غہ ظالمان | د نورو حنوسرہ | د خیلو

بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۱۷۹ يَمْعَشَرِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ

د حنوسہ | پہ سبب د ہفتہ | چہ دوی بہ کول | اے چے | د پیریانو | او بنیادمو

علونو پہ وجہ ملگری کرو - اے د پیریانو او بنیادمو قولگو

أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ

ایا نہ دی راغلی تاسو | پیغبران | لہ تاسو نہ | دوی بہ بیانول | تاسو نہ | زما آیتونہ | او دیول بہ دوی تاسو

ایا تاسو نہ ستاسو نہ پیغبران نہ و راغلی چہ زما آیتونہ | دوتہ اڈول | او د نئی ورے د

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ

ملاقات نہ | ستاسو دے ورے نہ | دوی بہ وائی | مونہ گواہی و رکوی | پہ خیلو خاوند باندا | او دوتہ و رکوی دوتی

ملاقات نہ | دیولئی - ہفوی بہ وائی | چہ مونہ پہ خیلو خاوند گواہی کوو | او دوی لہ

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَشْهَدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۱۸۰

ژوند | د دنیا | او دوی گواہی و رکوی | پہ خیلو خاوند | چہ واقعی دوی | دو | کافران

د دنیا ژوند پہ دوتہ کہے غور زولی وو | خوب دغہ ورے بہ پہ خیلو اقرار و رکوی چہ دوی دحق نہ انکار کوونکی دو

ذَلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْفَرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا

د اہلہ | چہ | نہ دے | ستار | ہلا کوونکے | دینارونو | پہ ظلم سرہ | ہلکہ چہ د اوسیدنی

د پہ دے وجہ چہ ستار پہ ظلم او تانصافی سرہ پہ دے حالت کیے کلی نہ تباہ کوی چہ د ہفتہ خانے اوسیدنی

غَفْلُونَ ۱۸۱ وَبِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ

بے خبرہ وی | او ہر یو د پارہ | درجے دی | د دوی د علونو پہ وجہ | اونہ دے | ستار | بے خبرہ

(د حکونونہ) بے خبرہ وی او ہولو د پارہ د ہفوی د علونو مطابق درجے دی - او ستار د ہفوی د علونو

عَمَّا يَعْمَلُونَ ۱۸۲ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۱۸۳ إِنْ يَشَأْ

لہ ہفتہ نہ | چہ دوی کوی | او ستار | (د ہر) بے نیازہ | خاوند د رحمت دے | کہ چہ ہفتہ و غواری

نہ بے خبرہ نہ دے | او ستار غنی دے | د رحمتونو خاوند دے | کہ ہفتہ و غواری

هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْتُ حُجْرَتَ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ

پہا دا | غاروی | او فصل | منع کرے شوی دی | نہ یہ خوری دا | مگر | ہنہ شوک چہ مونہ شوک | داہم وائی چہ دا غاروی او دا پتی منع دی صرف ہنہ خلق بہ نے خوری چاہہ چہ زمونہ

يَرْعِيهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ

دوی دخیال مطابق | او (نہ) غناروی | (چہ) حرام دی | دہنہ شاکلہ (دوسری دیار) | او (نہ) غناروی | چہ دوی نہ اخی | خوبنہ وی (دا پابندی نے) | چہ خیل گمان (لگوے دہ) | او داسے غاروی نے مقرر کر دی چہ یہ ہنہ بانہ

اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا

نوم دالہ | یہ ہنہ بانہ | یہ دروغ توہ | اللہ بانہ | دیرز یہ سزاور کر دی | یہ سبب دے | نے سوری او بارونہ دل بند کول او دے غاروی چہ دالہ نوم پر دہلاوہ پے (نہ) اخی دا ہنہ یہ خدا دروغ تری | اللہ تعالیٰ

كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ

چہ دوی بہ دروغ توہ | او دوی وائی | (چہ) کوم (چی) دی | یہ خیتو کینے | ددے | غارو | بہ ولہ دیرزد دروغ سزاور کر دی | او دوی وائی چہ دے غارو پے گیلہ کینے کوم پے دے | ہنہ خالص

خَالِصَةٍ لِّذِكْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ

(ہنہ) خاص دی | زمونہ دسرو دیار | او حرام دی | زمونہ یہ بنحو بانہ | اوکے چہ | ہنہ دی | زمونہ دسرو دیار دے | او زمونہ یہ زنا نو حرام دے | اوکے چہ ہنہ

مَيْتَةٍ فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفُهُمْ

مر | نوہنہ (قول بنے سہ) | یہ دے کینے | شریک دی | اللہ یہ سزاور کر دی توہ | ددوی ددے کار | پچہ مہ دی | نوہا تول (نہ) شے | کینے شریک دی اللہ تعالیٰ یہ دوی لہ دخیلو (غلط) بیانو تو سزا

إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ

بیشک ہنہ | خاوند حکمت | پوہہ دے | بیشک | تاوانیان شول | ہنہ کوموچہ | دوڑلو | اولاد خیل | وکر دی ہنہ حکمت خاوند او پے ہر خہ پوہہ دے | ہنہ خلق یقیناً تاوانیان شول چہ خیل اولاد نے یہ نادانی

سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً

پے و توہی کینے | بے لہ پوہہ نہ | او دوی حرام کول | ہنہ خہ | چہ روزی و کر دہ دوی | اللہ | پے و نہ ددو غوتلو | او بے سندہ و وڑل | او کومہ روزی چہ اللہ تعالیٰ و کر دے دہ ہنہ نے پے خان حرام کر دہ حکم چہ پے اللہ

عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ وَهُوَ الَّذِي

پے اللہ بانہ | بیشک دگرہ شول | اونہ شول دوی | سمہ لاسر موند و تکی | او اللہ ہنہ ذات دچہ | نے دروغ جوہ کول دہ خلق یقیناً گمراہ شول او دوی سمہ لاسر موند نے نہ شہوہ او اللہ تعالیٰ ہنہ ذات دچہ

أَنْشَأَ جَذَّتْ مَعْرُوشَتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَتٍ وَالْخَلَلُ

پیلانے کول | باغونہ | خیزولی شوی پے پایور لکہ دانگور زبلی | او چہ نہ وی خیزولی شوی پے پایور (مضبوطہ والا) | او قجور | باغونہ نے پیلانے کول ہنہ م دکوموچہ کمزور زبلی یہ ہنہ تو خیزو شوی او ہنہ م چہ نہ شوی خیزولے او دے تجویز او نے

وَالزَّرْعُ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرَّمَّانُ مُتَشَابِهًا
اور فصلونہ | چہ مختلف دی | میوے دے | اور زیتون | اور انار | اے یوشان

اور اے فصلونہ چہ میوے دے مختلف قسم دی اور زیتون اور انار اوتے پہ صورت شکل کے دیوں

وَعَبَرٌ مُتَشَابِهٌ لَّكُلًّا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ
اور عہدہ | مختلف قسم | (چہ) خوری | لہ میوے دے نہ | کلمہ چہ میوے نیسی | اور ادا کوئی | دے دی

اور عہدہ مختلف قسم | تاسو دے ہفے تو لے میوے خوری کلمہ چہ میوے نیسی اور دیلو پہ ورخ ترے نہ

سره ملاؤ ہم اور مختلف ہم، تاسو دے ہفے تو لے میوے خوری کلمہ چہ میوے نیسی اور دیلو پہ ورخ ترے نہ

يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ
پہ ورخ دیلو دے | اے عاہیہ مہ خرخ کوئی | بیشک ہفے | نہ خویشوی | اے عاہیہ خرخ کوئی

دے شری حق ادا کوئی | اے عاہیہ خرخ مہ کوئی یقیناً اللہ تعالیٰ دے نہ و توئی نہ خویشوی

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ لَّكُلٍّ مِنْهَا رِزْقٌ
اولہ غارونہ (دی) | بار اوچتو وئی | اور مہ سہ لکیدی | خوری | لہ ہفے شہ نہ | چہ روزی دے

اولہ غارونہ شہ بار اوچتو وئی (دو لہ قد) اور مہ سہ لکیدی (دے کوئی قد) دی | اور (خلقوا) اللہ تعالیٰ چہ

اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
اللہ | اور پیروی مہ کوئی | دے مہ | دے شیطان | بیشک ہفے | تاسو | دے مہ | بیشک

شہ درکری دی ہفے خوری اور شیطان دے مہ پیروی مہ کوئی بیشک ہفے تاسو بیشک دے مہ

ثَمِينَةٌ أَرْوَاهُ مِنَ الصَّانِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْرَاضَيْنِ قُلْ
آتہ | جوہے (دی) | لہ گہ نہ | دہ | اولہ چیلونہ | دہ | دواہ | دواہ

دہ غارونہ دے کو مہ غوشہ خورے شہ) آتہ قسمہ پیداکر لہ گہ نہ دہ (نرا و بٹھ) اولہ چیلونہ دہ (نرا

وَالذَّكْرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
ایا دواہ نران | ہفے حرام کری دی | یا | دواہ بٹھ | یا ہفے (چہ) | چہ مشتمل دی | پہ ہفے

اور بٹھ (اے پیچہ) پیوس و کرہ چہ ایایا اللہ تعالیٰ دواہ قسمہ نران حرام کری دی کہ دواہ بٹھ یا ہفے

أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِيُّنِي يَعْلَمُ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
رحمونہ | دواہ و بٹھ | خبر رکھی مانتہ | پہ علم | کہ چہ | یئی تاسو | رشتینی

چہ دواہ قسمہ مادہ پہ کیدی و کتے پروت دے مانتہ پہ دلیل سرہ سم سم و دایئ کہ تاسو رشتینی ہی

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ
اولہ اویٹانہ | دہ (نرا و بٹھ) | اولہ غواکانہ | دہ (نرا و بٹھ) | دواہ | دواہ نران

اور دے شان) پہ اویٹانہ دے دواہ اولہ غواکانہ دہ (نرا و بٹھ) دی - پیوس و کرہ چہ ایایا اللہ (دواہ

حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ
ہفے حرام کری دی | یا | دواہ بٹھ | یا ہفے (چہ) | چہ مشتمل دی | پہ ہفے | رحمونہ | دواہ و بٹھ

نران پکے حرام کری دی کہ دواہ مادہ یا ہفے چہ دواہ و مادہ پہ خیتہ کتے پروت دے

نران پکے حرام کری دی کہ دواہ مادہ یا ہفے چہ دواہ و مادہ پہ خیتہ کتے پروت دے

نران پکے حرام کری دی کہ دواہ مادہ یا ہفے چہ دواہ و مادہ پہ خیتہ کتے پروت دے

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْنَاكُمْ اللَّهُ بِهَذَا ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ

یا اوستا سو | حاضر | کلمہ | چہ وصیت کرے و تائید | اللہ | یہ دے | پس شوک دے | زیات ظالم | لہ ہفتہ پانچ

اَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ ۚ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ

چہ تری | یہ اللہ باندی | دروغ | چہ گمراہ کوی | خلق | بے لہ پوے نہ | بیشک | اللہ

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۚ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ

لا لہ نہ نیانی | قوم | د ظالمانو تہ | دواہ | نہ بیاموم زک | یہ ہفتہ کہنے | چہ وحی | شوکہ | ماتہ

مُحَرَّمًا عَلَى طَائِعِهِ ۚ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا

نہ خن | حرام | یہ خورونکی باندی | چہ خوری ہفتہ | سوا | دعتہ | وی ہفتہ | مردارہ | یا وینہ

مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا ۚ أَهْلُ

بھیدلے | یا غوبہ | د خنزیر | پس بیشک ہفتہ | ناپاک دے | یا ناجائزہ (حلالہ) | چہ سختی | نہ

لَا يَخْلُقُ اللَّهُ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ

د غیر اللہ | یہ ہفتہ | پس شوک | چہ مجبورہ | شہ | چہ ناخرمانی کوونکے نہ وی | او نہ زیاتی کوونکے | نو بیشک

رَبِّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا

ستار | بختونکے | مہربان دے | او پہ | ہفتہ خلق | چہ یہودیان دی | مونہ حرام کرے نہ

كُلِّ ذِي ظُفْرِ ۖ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا

ہریو | نوکونو | الاخیز | اولہ | توایانو نہ | اولہ کپ | وچیلو نہ | حرام کوی و مونہ | یہ دوی بانڈ | وازد دے و وارو

إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَلِكَ

سوا | دے نہ | چہ لکیدی وی | ددوی دشا کا نو | یا کلمو باندی | یا ہفتہ | چہ انشتی وی | دھلوی سو | دا

جَزَائِهِمْ ۚ وَبِغْيِهِمْ ۚ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ۚ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ

مونہ جزا و کرے دوی | ددوی دناخرمانی | او بیشک | مونہ رشتہ تو فی یو | بیا کہ چرے | دوی تادروغزن کوی | نو وواہ

دوئی نہ دسرکشی سزا و کرے وہ | او دا چہ | او باکل رشتہ وایو | نو کہ دوی تادروغزن و کفری | نو ورتہ دواہ

رَبُّكُمْ دُورَ حِمَّةٍ ۖ وَاسِعَةٍ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٣٤﴾

ستاسورب | خاوند د پیر مه بانی د | اونه شی واپس کول | د هغه عذاب | د مجرم قوم نه | د مجرم قوم نه

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا

ذریه وائی | هغه خلق | چه مشرکان دی | که پیر غوښتلې الله | (نه) نه به مونږ شرک کولو | اونه پلار او زموږ

وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۖ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى

اونه به مونږ حرام کړه وو | خه خیز | م خه شان | دروغ کړه وو | هغو خلقو | چه وړاندې له دوی وو | تر دې چه

ذَاقُوا بَأْسَنَا ۖ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ

هغو خلقو | زموږ عذاب | ووايه | ایا دشته دی | تاسو سره | خه پوهه | نور او باقی هغه

لَنَا ۖ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿٢٣٥﴾

مونږ ته | پیروی نه کوئ تاسو | مکر | دکسان | اونه یی تاسو | مکر صرف غلط اندازې کوونکي یی

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهْدَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٢٣٦﴾

ووايه | پس د الله دے | دلیل | بوخ | پس که پیر هغه غوښتلې | نو هدايت به دے و تاسو قوتونه

قُلْ هَلَمْ شَهِدْ أَعْمَلُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا

ووايه | راولی | کواهان خپل | هغه چه | گواهی ورکړی | چه | الله حرام کړی دی | دا

فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ ۖ وَلَا تَتَّبِعِ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا

بیا که پیر دوی گواهی ورکړی | نوم گواهی مه ورکوه | د دوی سره | او پیروی مه کوه | د خوا هشاو د هغو چه | دروغ وگڼل

بَايِتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَزِيغُ عَنْ دِينِهِمْ

زموږ ایتونه | اود هغو کوم چه | ایمان نه لری | په اخرت باندې | اودوی | دخپل رب سره | (نور) برابر دی

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا تُشْرِكُوا

ووايه | تاسو راشی | چه ولولم زه | خه چه حرام کړی | ستاسو رب | په تاسو باندې | چه تاسو شریک مه نیسی

بِشَيْءٍ ۖ وَأَلَّا تَزُولَ فِي السُّبُلِ ۖ وَأَلَّا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ

(په پیغمبره) | دوی ته ووايه چه راهی زه تاسو ته | ا ورم چه الله په تاسو خه حرام کړی دی | دا چه د الله تعالی سره هڅه

بَيْنَكُمْ ۖ وَأَلَّا تَكُونُوا سُلُوفًا ۖ وَأَلَّا تَكُونُوا فِي سُلُوفٍ

باندې | تاسو شریک مه نیسی | چه تاسو شریک مه نیسی | چه تاسو شریک مه نیسی | چه تاسو شریک مه نیسی

بَيْنَكُمْ ۖ وَأَلَّا تَكُونُوا سُلُوفًا ۖ وَأَلَّا تَكُونُوا فِي سُلُوفٍ

باندې | تاسو شریک مه نیسی | چه تاسو شریک مه نیسی | چه تاسو شریک مه نیسی | چه تاسو شریک مه نیسی

بَيْنَكُمْ ۖ وَأَلَّا تَكُونُوا سُلُوفًا ۖ وَأَلَّا تَكُونُوا فِي سُلُوفٍ

باندې | تاسو شریک مه نیسی | چه تاسو شریک مه نیسی | چه تاسو شریک مه نیسی | چه تاسو شریک مه نیسی

بَيْنَكُمْ ۖ وَأَلَّا تَكُونُوا سُلُوفًا ۖ وَأَلَّا تَكُونُوا فِي سُلُوفٍ

باندې | تاسو شریک مه نیسی | چه تاسو شریک مه نیسی | چه تاسو شریک مه نیسی | چه تاسو شریک مه نیسی

بَيْنَكُمْ ۖ وَأَلَّا تَكُونُوا سُلُوفًا ۖ وَأَلَّا تَكُونُوا فِي سُلُوفٍ

باندې | تاسو شریک مه نیسی | چه تاسو شریک مه نیسی | چه تاسو شریک مه نیسی | چه تاسو شریک مه نیسی

بَيْنَكُمْ ۖ وَأَلَّا تَكُونُوا سُلُوفًا ۖ وَأَلَّا تَكُونُوا فِي سُلُوفٍ

بِهِ شَيْئًا وَيَالِ الْيَدَيْنِ اِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا اَوْلَادَكُمْ

دشمنه | هېڅه خپل | او د مور پلار سره | احسان د کوڅې | اومه وژنې | اولاد خپل
خپل زده شريکوڅي او موس پلار سره نيمه سلوک ساتي ، او خپل اولاد د مفلسي د لاسه

مِّنْ اِمْلَاقٍ فَنَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ

د مفلسي د ويرې | هم مونږ | روزي درکو و تاسو | او دوي ته | اومه نژدې کيږئ | له حيايتي ته
مړ وژنې ، مونږ تاسو ته هم او دوي ته هم روزي ورکو او دې شرمي خبرو ته مه نژدې

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي

چه ښکاره وي | له دې نه | او هغه چه پټه وي | اومه وژنې | هېڅ نفس | کوم چه
کېږي که څرگندې وي او که پټه وي ، او يو نفس له چه الله تعالي حرمت ورکړې وي

حَرَّمَ اللَّهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ذَاكُمُ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

حرام کړل | د هغه قتلول | الله | سوا | د حق نه | هم دا | وصيت وکړ د هغه تاسو ته | چه تاسو
هغه پر ناقصه مړ وژنې ، دا هغه خبرې دي چه الله تعالي تاسو ته د دې تاکيد کړې

تَعْقِلُونَ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ

د عقل نه کار اخلي | اومه نژدې کيږئ | د يتيم مال ته | سوا د دې نه چه | هغه طريقه | غوره وي
د شايد چه د عقل نه کار واخلي - او د يتيم مال ته مه نژدې کيږئ مگر په بهتره طريقه تر دې چه

حَتَّى يَبْلُغَ اَشُدَّهُ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَاَمْلِزَانِ بِالْقِسْطِ

تر چه | هغه ورسپري | خپله ځوانۍ ته | او پوره کوئ | پييمان ته | او تله | په انصاف سره
هغه ځوانۍ ته ورسپري او پيما ته او تول په انصاف سره پوره کوي

لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَكَوْكَانَ

مونږ تکليف نه ورکو | هېڅ کس ته | مگر د هغه د طاقت مطابق | او که چه تاسو خبره کوئ | نو په انصاف سره کوئ | او که هغه وي
مونږ هېڅ له دوس نه زيات تکليف نه ورکو ، او چه خبره کوئ په انصاف سره کوئ ، او که صاحب د

ذَاتُرْبِي وَيَعْهَدُ اللَّهُ اَوْفُوا ذَاكُمُ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

رشته دار | او وعده د الله | پوره کوئ | هم دا حکم درکړې د هغه تاسو ته | چه تاسو
معامله رشته داروي او الله تعالي سره کېږي وعده پوره کوئ | د دې خبرو حکم درته الله تعالي حکم کړې دې چه

تَذَكَّرُونَ وَاَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا

نصيحت حاصل کړئ | او بيشکه دا | زما لار ده | نيقه | پس پيروي کوئ دې | او پيروي مړو
تاسو تر دې سبق واخلي - او بيشکه دا زما لار ده چه نيقه ده نو تاسو پرې روان شئ | او په نورو لارو

السَّبِيلَ فَتَفَرَّقَ بَيْنُكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَاكُمُ وَصَّكُمْ بِهِ

د نورو لارو | چه دا لارې په جدا کړي تاسو | د الله د لارې نه | هم دا | حکم درکړې د هغه تاسو ته
ياندې مه شئ چه دا لارې په تاسو د الله لارې ته جدا کړي دا هغه خبره ده د کومې چه تاسو الله حکم درکړې دې

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۵۸﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا

دیکھا دے کہ تاسو پر ہیض کاری کوئی | بیا ورکھو مونز | موسیٰ تہ | کتاب | (چہ دو) پورہ (نعمت) چہ تاسو پر ہیض کارہ شئی ۔ بیا مونز موسیٰ تہ کتاب ورکھے دو ، چہ پہ نیکانز بانی مونز

عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

پہ ہفہ چہ | نیکی تہ کولہ | او تفصیل | دہر خیز | او ہدایت | اورحمت خیل نعمت پورہ کرد ، او دہرے خبرے تفصیل بیان کرو او سراسری ہدایت اورحمت

لَعَلَّهُمْ يُلْقَاءَ رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۵۹﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ

دیکھا دے کہ | پہ ملاقات | درج خیل | ایمان راوی | اودا (قرآن) | بوکتاب دے | چہ نازل کرو مونز شئی چہ دغہ (بنی اسرائیل) خلق دخیل رب پہ ملاقات ایمان راوی اودا (قرآن) | یو برکتی کتاب دے چہ

مُبْرَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۱۶۰﴾ أَنْ تَقُولُوا

دیر برکتی | پس پیروی کوئی دے | او دیرہ کوئی | چہ پہ تاسو بانی | رحم و کرے شئی | چہ تاسو (داؤنہ) دانی مونز راوی دے | نوعل پرے کوئی او پر ہیض کاری اختیار کوئی چہ رحم دریا بند و شئی اوس تاسو داؤنہ

إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۖ وَإِنْ كُنَّا

چہ بیشک | نازل شوے دو | کتاب | پہ دؤو دلو بانی | لہ مونز نہ دہانی | او مونز دؤو شئی چہ کتاب ہو مونز نہ دہانی دؤو دلو (یہود او نصاریٰ) تہ ورکھے شوے دو ، او مونز ہیض خیر

عَنْ دَرَسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ ﴿۱۶۱﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا الْكِتَابَ

د لوستلو دے نہ | بے خبرہ | یا تاسو دواپی | چہ کہ پھر نازل شوے | پہ مونزہ | کتاب نہ دؤو چہ ہغوی پکے غہ لوستل ۔ اودا بھانہ ہم کولے نہ شئی چہ کہ پہ مونزہ کتاب را نازل شوے

لَكِنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

نوخا تہ دؤو مونز | پہ سمر لاس | ددوی زیات | پس | راغلے تاسو نہ | دلیل (واضح) | ستاسو درج لہ طرف نہ نومونز بہ دہغوی نہ زیات پہ سمر لاس روان وو ، بیشک تاسو تہ دخیل رب دطرف نہ روینانہ دلیل او ہدایت

وَهُدًى وَرَحْمَةً ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ

او ہدایت | اورحمت | پس شوک | زیات ظالم دے | لہفہ چانہ | چہ دروغ تہ وکثر | آیتونہ داللہ او رحمت راغلے ، نو دہفہ چانہ لوستل ظالم شوک کید شئی چہ داللہ تعالیٰ آیتونہ دروغ وکثری

وَصَدَفَ عَنْهَا سَجَازِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا

او مخرے وادولو | لہفہ نہ | مونز بہ زرسا درکو | ہغو خلقوتہ | چہ مخرہ دوی | زمونز لہ آیتونہ او مخرے نہ مخرہ دوی ، شوک چہ زمونز د آیتونہ نہ مخرہ دوی ہغوی لہ بہ ددے انکار پہ بدل کئے

سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُصْدِفُونَ ﴿۱۶۲﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ

د بد عذاب | پہ سبب دہفہ چہ دوی بہ مخرہ دلو | آیا | دوی انتظار کوئی | مخرہ دے چہ | راشی دوی تہ دخراب عذاب سزا ورکو ۔ اوس خود دوی صرف ددے خبرے انتظار کوئی چہ فریضہ

تَأْتِيهِمْ دَخَابٌ عَنْ آيَاتِنَا ۖ فَالْمُتَكَبِّرُونَ ﴿۱۶۳﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ

د بیدار | پہ سبب دہفہ چہ دوی بہ مخرہ دلو | آیا | دوی انتظار کوئی | مخرہ دے چہ | راشی دوی تہ دخراب عذاب سزا ورکو ۔ اوس خود دوی صرف ددے خبرے انتظار کوئی چہ فریضہ

دشترکانو پہ ٿولی کجے شامل نہ وو ۔ دواہیہ چه بیشک زما مونج اور ماہول عبادتو

حَيَاتِي وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٦﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ

ژوند زما | او مړي زما | دهم، الله د پاره دی | چه پالونکې دے د ټولو جهانو | نشته د څوک شريک | دهغه دما ژوند او زما مړي هر شته خالص د الله د پاره دی چه د ټول مخلوق پالونکې دے، دهغه څوک شريک نشته

وَبِذَلِكَ أَمَرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٣٧﴾ قُلْ أَغَيْرُ اللَّهِ

اوهم دے (خبره) | ماته حکم شوکې | او زه | د ټولو نه پرمخې فرمانبرداريم | ووايه | ايا د الله نه سوا اوماته د دے خبره حکم راکړې شوکې او زه پخپله د ټولو نه اولي فرمانبرداريم - (له پيغمبره) | وټه ووايه چه

أَتَّبِعِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ

زه د ټلوم؟ | څوک (بل) رب | او هغه دے | پروردگار | د هر شيز | او عمل نه کوي | ايا د الله نه سوا بل رب ولټوم؟ حال دا که چه هغه د هر شيز پروردگار دے - او هر څوک چه هر شته

كُلَّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۖ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ

هېڅ کس | مگر په خپل ځان | او نه اوچتوي | هېڅ اوچتوونکې | پيټه | د بل چا عمل کوي نو هغه به نه پخپله ذمه واري، او هېڅوک به د بل چا بار نه اوچتوي

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ

بيا | ستاسو د رب طرف ته | واپس تلل دي ستاسو | پس هغه به ونيائي تاسو | هغه خبره | په کومه کې چې تاسو بيا به تاسو ټول الله تعالی ته پستنه ځئ . پس هغه به تاسو ته ونيائي په کومو کومو خبرو کې

تَخْتَلِفُونَ ﴿١٣٨﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ

اختلاف کولو | اوهم هغه د چاچه | جوړ کړې تاسو | (خپل) نایبان | په زمکه کې | او اوچتې کې په تاسو اختلاف کولو - او الله تعالی هغه ذات دے چه تاسو ته په زمکه د اختیار ځاوندان کړې او چاله په

بَعْضُكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ

له تاسو نه د څنو | په ځواباند | درجه | د پاره د که چه هغه وړمائي تاسو | په هغه کې چې درکړې دي تاسو د نورو په مقابل کې اوچتې درجه درکړې چه ستاسو از مېشت وکړې په هغه نعمتو چه درکړې دي

إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣٩﴾

بېشکه | ستادې | زه عذاب ورکونکې | او بېشکه هغه | بخښونکې | مهربان دے | بېشکه الله په سزا ورکولو کې ډیر تند دے | او بېشکه هغه ډیر بخښونکې مهربان دے .

سُوْرَةُ الْاَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَمِنْهَا ١٨٠ آيَةً وَفِيهَا ١٨٠ آيَةً وَارْتَبِعَ عَشْرُونَ

سورة انعام په مکه کې نازل شوې ده | شروع | د الله په نوم پيلوي | مهربان ډير زيات د رحم ځاوند دے | ۱۸۰ آيتونه او ۲۴ رکوع لري

الْمَصِّ ۚ كَتَبَ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ

لفظ ميم هس | د (د) کتاب دے | چه نازل شوې دے | ستا طرف ته | پس نه د وي | ستا په سينه کې د (قرآن) يو کتاب که چه تاته رالېږلې شوې دے ، نو ستا زما ډير د دے خبره نه

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣٠﴾

او جو پروردگار مونہا تاسو پر پڑا ہے ہفت کینے سامان (دژوند) دیر بردے | چہ تاسو شکر کوئی
او تاسو لو موہم پہ چہ زمکہ کینے دژوند سامان پیدا کرو (مگر) تاسو خلق دیر کم شکر کوئی

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

او بیشک | مونہ پیدا کروئی تاسو | بیا مونہ صورت جو کر تاسو | بیا وویل مونہ | فرشتو تہ | چہ سجدہ وکری
او (کوہی) مونہ تاسو پیدا کروئی | بیا مونہ سوشکل و صورت جو کر و | بیا مونہ فرشتو تہ وویل | چہ آدم تہ سجدہ

لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٢٣١﴾

آدم تہ | نو دوی سجدہ وکری | سوا | ذابلیس نہ | نہ دودے | لہ سجدہ کوونکونہ
وکری | نو دوی سجدہ وکری بغیر شیطان نہ | چہ پہ سجدہ کوونکو کینے شامل نہ شو

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ

وَفَرَّمَا بِلِلَّهِ غَٰثِ خَيْرٍ | منع کرے تہ | چہ تا سجدہ نہ کرے | کد چہ ماتا تہ حکم وکری | دہ وویل
اللہ تعالیٰ ترے نہ تیوس وکری چہ کوم غیز تہ | د سجدہ کوونہ منع کرے | ہر کد چہ مادرتہ حکم وکری شیطان

أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٢٣٢﴾

زہ | غورہ یم | لہ دہ نہ | تا پیدا کروم زہ | لہ اور نہ | او تا پیدا کروم | لہ غتہ نہ
وویل چہ زہ دہ نہ بہتر یم | تازہ د اور نہ پیدا کرے یم او دے | دہ خاؤرے نہ پیدا کرے دے

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ

دے فرمائیل | پس کور شہ | د دھلے نہ | چہ نشہ د (خے) | ستا | چہ تہ تکبر وکری | پہ دکنے | پس اوخہ
اللہ و د فرمائیل د دھلے نہ لائی کور شہ | تالہ د مناسب نہ دی | چہ تہ دلتہ غر وکری | بہر اوخہ

إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٢٣٣﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٢٣٤﴾

بیشک تہ ریے | لہ خوار شو نہ | دہ وویل | مہلت را کرے ماتہ | تو ہج و پور چہ راپا خولے شفق
یقیناً تہ د د لیل و خلقو د چے نہ یے | شیطان وویل ماتہ مہلت را کرے ہج و پور چہ خلق بہ (د قبر و نو نہ) راپا

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٢٣٥﴾ قَالَ فِيمَا أُغْوِيْتَنِ لَأَقْعُدَنَّ

د فرمائیل | بیشک تاتہ | مہلت در کرے شوے د | دہ وویل | پہ چہ د چہ | تازہ کراہ کریم | خا خا بہ کینیم زہ
شی | اللہ ورتہ و فرمائیل تاتہ مہلت در کرے شو | شیطان وویل نو خنک چہ تازہ پہ کراہی کینے اچو یم د غے بہ زہ

لَهُمْ صِرَاطٌ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٢٣٦﴾ ثُمَّ لَا تَبْنَاهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ

دوی تہ | ستا پہ لاسہ | نیغہ کینے | بیا بہ خا خازہ را حم دوی تہ | د دوی لہ واند نہ
دے خلقو تہ ستا پہ نیغہ لاسہ کینے کینیم | بیا بہ یقیناً د دوی لہ واند نہ او د دوی لہ وروستونہ

وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ

او د دوی لہ وروستونہ | او د دوی لہ بنی طرف نہ | او د دوی لہ کس اوج نہ | او تہ بہ بیانہ موے
او د دوی لہ بنی اوج نہ او د دوی لہ کس اوج نہ دوی تہ را حم | او پہ دوی کینے اکثر خلق بہ

كَثَرَهُمْ شُكْرِينَ ۝ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۝

کثر له دوی ته | شکر کو دئی | و فرما ئیل الله | او غه | دے غلغله | ذلیل شوے | رتیل شوے
ته | شکر کن اربا نه موے | الله تعالی ورته وویل | او غه دے غلغله نه | ذلیل شوے خوار شوے

لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمَلَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ۝

لمن | پیروی وکری ستا | له دوی نه | زه به خامخا چک کوم | دوزخ | له تاسو ټولو نه
المه | خوک چه | پیروی وکری ستا | له دوی نه | زه به خامخا چک کوم | دوزخ | له تاسو ټولو نه
یقین وکړه | چه خوک ستا | په لاره باند روان شی | نو زه به ستاسو د ټولو نه | دوزخ | چک کوم -

وَيَا أَدَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا

وای آدم! | اوسیدره | ته | اوستا شخه | په جنت کښه | بیا خوری تاسو دواړه
وای آدم! | ته اوستا | بی دواړه | په جنت کښه | اوسیدری | او چه د کوم غلغله نه

مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا

کوم غلغله نه | چه تاسو غواړئ | اومه نزدې کړئ | دے | اونه ته | پس شی به تاسو
موخه خوښ وی هغه خوری | خودغه اونه ته نزدې مه | خی | کئی په ظالمانو

مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ

له ظالمانو نه | پس وسوسه واپوله | دے دواړو ته | شیطان | دپاره دیکه ښکاره کړی
کښه به شمیر شی - بیا شیطان د دوی په زړونو کښه وسوسه واپوله چه د پردې هغه

لَهُمَا مَا وَرَىٰ عَنْهُمَا مِنَ سَوَاتِيهِمَا وَقَالَ

دوی ته | خه چه | پټ وو | له دوی نه | له شرمکا هونو د دوی نه | اود وویل دے
اندامونه ورته خرگند کړی کوم چه ترے نه پټ وو | او ورته ئے وویل

مَا نَهَكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا

نه یی منع کړی تاسو دواړه | ستا سورب | له دے اونه نه | مگر دپاره دیکه | شی به تاسو
چه تاسو دواړه د دے اونه نه صرف په دوجه خپل رب منع کړی یی چه فرستې نه شی

مَلَکَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ۝ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا

فرستې | یا به شی تاسو | له همیشه اوسیدونکو نه | او قسم ئے د خوږ دوی | چه بینه زه تاسو
یا په دے کښه همیشه پاته نه شی | او دواړو ته ئے قسم وخورو چه زه

لِمَنِ النَّصِيبُ ۝ فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا

له نصیبت کوونکو نه یم | پس هغه مائله کړل دوی | په دوک | بیا هرکله چه | دواړو وځکه
ستا سویقینی خیر خواه یم - نو دواړه ئے په چل ول را کوز کړل | نو هرکله چه د اونه مزه

الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتِيهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهَا

هغه اونه | نو ښکاره شول | دوی ته | شرمکا هونو د دوی | او شروع وکړه دواړه | چه انځلولے ئے | په خپلو ځانونو
ئے وځکه | نو دواړو ته خپل خپل سترونه ښکاره شول او په خپلو شرمکا هونو باند ئے د جنت پانډے

مَنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا

پانیسے | دجنت | او آواز دکر ددوی تہ | رب ددوی | آیا مانہ وی منع کری تاسو

عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ

لہ دے اوتے نہ | او (نہ) دودویلی ماسو | چہ شیطان | ستاسو | دینس دے

مُبِينٌ ۲۲) قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا

منکارہ | دواہو دونیل | اے زمونڈریہ! | مونڈ ظلم دکر | پہ خیلو خانو | اوکے چرے | تہ نہ بھینے مونڈ

وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۲۳) قَالَ اهْبِطَا

او پہ مونڈ رحم د (نہ) کرے | نو خانہ بہ شو مونڈ | لہ تاوانیا نہ | دفرمایل اللہ | کوز شی

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ

لہ تاسو نہ غنے | د حنو | پہ دینمان وی | او تاسو دپارہ | پہ زمکہ کینے | استوگنہ

وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۲۴) قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا

او (دژوند) سامان دے | تریو وختہ پورے | دفرمایل اللہ | پہ دزمکہ کینے | بہ تاسو ژوند تیروی | او پہ دے کینے

تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تَخْرَجُونَ ۲۵) يَبْنِيٰ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا

بہ تاسو مری | اولہ دے نہ | بہ تاسو راویستے شی | اے بنی آدمو! | بیشک مونڈ راویزی دے

عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِي سَوَاتِنَكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ

پہ تاسو یانڈ | جامے | چہ پتوی | شرمکا ہونہ ستاسو | او بناست (ہم دے) | او جامے | دپہر ہیز کاری

ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ يَذْكُرُونَ ۲۶) يَبْنِيٰ آدَمَ

غورہ دی | دا | د اللہ غنبنے دی | دپارہ دچہ دوی | نصیحت قبول کری | اے بنی آدمو

لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ

پہ فتنہ کینے نہ غور زوی تاسو | شیطان | لکہ چہ دے را وویستل | ستاسو مورا وپلار | لہ جنت نہ

ہے نہ چہ شیطان موبیا پہ فتنہ کینے غور زوی لکہ چہ ستاسو تیا نیکہ نے دجنت نہ راویستلی دے

عَنْهَا لِبَاسَهَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِمَهَا إِنَّهُ يَرِيكُمْ

يَزُجُّ | له دوی نہ | جائے ددوی | چہ بنکارہ کوی دوی | سترونہ ددوی | بیشک کوری تاسوتہ
چہ داسے حالت بنجے چہ دھغوی نہ | جائے غورزولے چہ سترونہ | یوبل نہ بنکارہ کوی، هغه او دھغه

هُوَ قَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ

هُوَ قَبِيلُهُ | کوم خائے نہ چہ | تاسونہ دینی دوی | بیشک مونیر جو رکول | شیطانان
عند او دھغه قوم | دینی چہ تاسوئے لیدے نہ شئی، مونیر شیطانان دھغو خلقو دوستان

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا

لِلَّذِينَ | چہ ایمان نہ راوی | اوکھ چہ | دوی کوی | خہ خراب کار | نوواں
دھغو خلقو | ایمان نہ راوی - او هرکھ چہ دوی دے شرمی یوکار و کوی نوواں

وَجَدْنَا عَلَيْهَا أَبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرْنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ

وَجَدْنَا | چہ دے پاندا | خیل پلاران | او الله | مونیر تہ حکم دکرودے | دواہ | بیشک الله | حکم نہ ورکوی
مونیر یو مونیر | چہ کار کولو مونیر لی | او الله راتہم دے حکم کرے، و تہ وایہ چہ الله دے شرمی د

بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ قُلْ

بِالْفَحْشَاءِ | ای تاسو دایمی | دالله چہ حقلہ | هغه چہ تاسو پرے نہ پوهیدی | دواہ
دے حیایی | ای تاسو پہ الله تعالی پاندا داسے خبرے تری چہ خبر ترے نہ ہم نہ یی - دواہ

أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

أَمَرَ رَبِّي | دانصاف | او نیع ساتی | خیل مخونه | دهر مونیر پہ وخت
پہ زمارب داعتدال ساتو حکم کرے - او داچہ دهر مونیر پہ وخت کنے خیل مخونه (بیت الله) مخامخ ساتی

وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ

وَادْعُوهُ | خالص ساتی | هغه دپارہ | دیت | لکھ خنک چہ هغه اول پیدا کوی تہ
او داچہ یوازے هغه بلئی خیل دین د هغه دپارہ | خالص ساتی، لکھ چہ خنکے پیدا کوی یی دے

تَعُدُّونَ ۖ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ

تَعُدُّونَ | واپس پہ راشی | دے شان | یو دے تہ | هغه هدایت وکرو | او یوہ دلہ دہ | (چہ) واجب شوہ | پہ دوی پاندا
پہ بیرونہ راخی، یوے دے تہ الله سمہ لاس بتودے دہ | او پہ بلے دے پاندا کمر اھی ثابتہ

الضَّلَالَةِ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

الضَّلَالَةِ | کمر اھی | بیشک دوی | جو رکول | شیطانان | دوستان | سواد الله نہ
شوہ دہ - مکه چہ دوی دالله تعالی پہ خائے شیطانان خیل مشران کوی دے

وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ۚ بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ

وَيَحْسَبُونَ | او دوی کمان کوی | چہ دوی | پہ سمہ لاس پاندا دی | اے بنی آدم | اغوندی | خیل بنائستہ چاہ
وایہ ہم داخیال کوئی چہ کئی پہ سمہ لاس پاندا روان دی - اے د آدم اولاد! دهر عبادت پہ موقع پاندا

عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ

دھر مونج پہ وخت | او خوری | او خنبی | او فضول خرچی مہ کوئی | بیشک ہر

لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۳۱﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي

نہ خوشبوی | فضول خرچی کو نہی | دواہیہ | چا حرام کرے | بناست ذالہ | کوم چہ

أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَ الطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ

ہفہ پید کرے دے | دخیلو بندگان دپارہ | او | پاکیزہ خیزونہ | لہ رزق نہ | دواہیہ

هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ

داوہو خلقو دپارہ دی | چہ ایمان راوری | د دنیا پہ ژوند کینے | او خاص دطر بانڈ | د قیامت پہ ورخ

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾ قُلْ

دغہ شان | مونږ بیان د | آیتونہ | دپارہ دھغ دے | چہ پوہیری | دواہیہ

إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطُنَ

بیشک حرام کری دی | زمارب | د بے حیائی خبرے | ہفہ چہ ینکارہ وی | لہ دگہ | او ہفہ چہ | پتہ وی

وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا

او گتہ | او ظلم | ناحق | او دا چہ | شریک مقرر کری | ذالہ سرہ | ہفہ چہ

لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا

نہ دے نازل کرہفہ | ددے | دغہ | دلیل | او دا چہ | تاسو وائی | پہ اللہ بانڈ | ہفہ چہ

لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ

تاسو پرے نہ پوہیری | او هرے دے دپارہ | یو وخت مقرر دے | پس کلہ چہ راشی | ددوی دفت

لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَ لَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۳۴﴾ يَبْنِي أَدَمَ

نہ نہ پہ وروستو شوقی دوی | یوساعت | او | نہ بہ محکبہ شوقی | اے بنی آدم

نہ نہ پہ یوساعت وروستو کیدے شوقی | او نہ پہ یوساعت وروستو کیدے شوقی | اے بنی آدم

لَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي

که راشی تاسو ته | پیغمبران | له تاسو نه | چه بیان کړی | ستاسو مخکې | زما آیتونه

فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

نو چا چه پرهېزو کړو | د کفر او شرک نه | او اصلاح ته وکړه | نو نه به غه ویرې وې | په دوی | اونه به دوی

يُخْزَوْنَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا

نخړن وی | او کومو خلکو چه | دروغ وگڼل | زموږ آیتونه | او استکبر ته وکړو | له هغه نه

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ فَمَنْ أَظْلَمُ

هم دا خلق | اوسیدونکی د دوزخ دی | دوی | په دے کې | همیشه به وې | پس څوک | زیات ظالم د

مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ أُولَٰئِكَ

له هغه نه | چا چه ووتل | په الله باندې | دروغ | یا هغه دروغ کړل | د هغه آیتونه | هم دغه دی

يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ

په نصیب کې به غه لیکلی دی | هغه به دوی ته ملا وشی | تر دے چه | کله زموږ فریښت د دوی

رُسُلًا يَتَوَقَّوْنَهُمْ ۚ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ

زموږ راښوونکي | چه قبض کې روځ ته ددې | د به وائی | کوم خاڼې | هغه غه | چه تاسو به بلل

مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ

سوا د الله نه | دوی به ووائې | هغه ورک شول | له موږ نه | او گواهی به ورکړې | په خپلو خاڼو

أَلَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۝ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ

چه دوی یقیناً کافران وو | الله تعالی به ورته وفرمائی | چه د هغه امتونو سره په دوزخ کې داخل

مِنْ قَبْلِكُمْ ۚ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ

له تاسو نه وړاندې | له پېریانو نه | اوله بنیادونه | په اور کې | هر کله چه | داخل شې

شَيْءٌ مِّنْ تِلْكَ الْأُمَّةِ دَخَلَتْ فِيهَا نَارٌ ۚ

شېء چه تاسو نه وړاندې تیر شوی دی | که پېریان دی او که بنیاد دوی | هر کله چه یو ټولې به دوزخ

لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا

یہ دے کہ | نعلنت یہ کوی | دُخان پہ شان پہ بل قوم | تدرچہ | حرکتہ | جمع | ستی | یہ دے کہ

جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ

قول | دُپہ وائی | وردوستی دلہ ددوی | پہ حق ددوہویتی کہنے | اے زمونڈر بہ! | دوی

شی، تو هر دو رو بسته توای به د و پان دینی توای به حقله واقی چه اے دمو تو ریه داخل

صلواتا قاریهم عذابا صغیرا من النارہ فان ینصف
کوارہ کو موذی پس در کوی دوی تہ عذاب دو چند له دوزخ تہ ویہ فرمائی (چہ) ہر بیعتہ دو چند

ی چه مویزے گمراہ کری وونودوئی له زاور دوه دونزه عذاب وركره الله تعالى به ورنه وفرمايه چه عذ

وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَ قَالَتْ أَوَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ آيَاتٌ

ليکن | تاسو نه پوهيږئ | او | ښه واي | ددوي وروستني (ډله) | دروستي ته
ريږه دوه دوږه څه ختاسويک ناخبره يئ - او وړاندې ټوله به وروستني ته وواي (که مونږ دغذا

فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

مہ نشہ دے | تاسوتہ | پہ مونہ بانہ | (شعر) فضیلت | نو و شکو | عذاب | پہ دھم دھم

[illegible]

کُنْمْ تَلْسَبُون ۳۹ اِنْ الدِّينِ كَدْبُوا بَايْتِنَا وَاسْتَلْبِرْ

فونڊ وڌيڪي بيشڪ چاچي زمونڊ ايتوڻه دروغ ڏيکارڻ اوڏهه نه ٿي سگهي

لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ

هغه نه | نه په شتي پړانسته | دوی ته | دروازې | د آسمان | اونه | په دوی داخليه
کړو | هغوی ته په د آسمان دروازې هېڅکله پړانسته نه شي | اوخت ته به ترهغه

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۚ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الصَّالِينَ

جنت کبے | تڑے چہ | ننوخی | اوپیں | پھ سُم کبے | د ستن | اودغہ شا

اوونده شتی چه یو اونی د ستنه په شم کبے تیر نه شتی . اوونده

بِجَرِّ الْمَجْرَمِينَ ﴿٦٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ

ہم داسے بدلہ و رکھو | دھنوی د لاندی بہ د اور بھاؤنہ غنہ | اڈ پاسہ ددوی

فَوَاشٍ ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ وَالَّذِينَ

غوسسته خیز | او دغه شان | موند بدله وړکوو | ظلم نونه | او خوکی جه | امان

او ہفتہ خلقِ چہ ایمان ہے منزل ۲

وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ لَانْكَفَىٰ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا

او عمل ڪرڻ ۽ ڪول | نڪ | مونڙ تڪليف نه و رکڻو | هيڃ نڪس ته | مگر | دڌه ڌ طاقت مطابق |
او نڪ ڪارونه ڪري ڏي | نو مونڙ يوڪس له هم ڏهه ڌ طاقت نه زيات تڪليف نه و رکڻو

اُولَٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۵۲ وَنَزَعْنَا

اُولَٰئِكَ | جنن والا | دوي به | په هڃ ڪنه | هيڃه وي | او مونڙ به راوياسو
هم داخل ڏي | دوي به هميشه په دے ڪنه وي | او دوي په زپونو

مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهِمُ اَنْهٰرٌ

هڃه | دوي به سينو ڪنه ڏي | له ڪنه نه | بهيري به | دڌه لانڍ | نهرونه
ڪنه ڇه ڌيو بل خلاف هڃه ڏيوي ڪنه پرتو ڏهه هڃه به مونڙ ليه ڪرو او دوي (ڌڌه مونڙ) لائي نهرونه بهيري

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدٰنَا لِهٰذَا قَدْ مَكَّنَا

اودوي به دوائ | اٿل تعريف ڪ | الله ڌياره | ڇا ڇه | لاسه وڻيو ڏهه مونڙ ته | دڌه (جنن) | او | نه و مونڙ
اودوي به دوائ ڇه ڏول تعريفونه الله تعاليٰ ڌياره ڏي ڇا ڇه مونڙ ته دالاس وڻيو ڏله او ڪه الله تعاليٰ راته دا

لِنَهْتَدِي لَوْلَا اَنْ هَدٰنَا اللّٰهُ لَقَدْ جَآءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا

ڇه مونڙ لار موندل | ڪه ڇڙنه و ڪر ڪه هڃه مونڙ ته | الله | بيشڪه | راغلي و | پيڃيران | ز مونڙ ڌرب
لاس نه وڻيو ڏله نو مونڙ خو پيڃيله موندل نه شڪه مونڙ ته ڏ الله تعاليٰ پيڃيران په حقه

بِالْحَقِّ وَنُودُوا اَنْ تِلْكَمُ الْجَنَّةُ اُورِثْتُمُوهَا بِمَا

ڏهه دين سره | اودوي ته اواز وڻي | ڇه دا | جنن دے | تاسو به ڏي وڻان يي | ڏهه وڻو ڏله به بدله
راغلي ڏي او يو اواز به ورتو وڻي ڇه دا جنن تاسو ته ڏ ڇيلو (نيڪو) عملون په سبب

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۵۳ وَنَادٰى اَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابَ النَّارِ

ڇه تاسو به (دنيا ڪنه) ڪول | او اواز به وڪري | جنن | دوزخيانو ته
ڌر ڪر ڪه شڪه دے او بيا به جنن دوزخيانو ته آواز وڪري ڇه

اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبَّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا

ڇه | مونڙ خو بيا موندل | ڇه هڃه وڃه ڪر ڪر مونڙ سو | ز مونڙ | رڻيڻي | پس آيا | وموندل تاسو ڏهه | هڃه هڃه
مونڙ خو ڏيل رب توڙه وڃه رڻيڻي بيا موندل | نو آيا تاسو هم ڏ ڇيل رب (ڏهه عذاب)

وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَاذِّنْ مُّؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ

ڇه وڃه ڪر ڪر | ستاسو رب | حقه | دوي به دوائ | هو | بيا به آواز وڪري | يو آواز ڪوونڪ | دڌي په مينڙ ڪنه
وڃه رڻيڻي بيا موندل ڪه نا ڏهه هڃو به دوائ ڇه هو | بيا به يو آواز وڪوونڪ دڌي ڏهه مينڙ نه

اَنْ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ۵۴ الَّذِيْنَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ

ڇه | لعنت دے | ڏ الله | په ظالمنو باند | هڃه ڇه | منع ڪول به (منع) | ڏ الله ڏله نه
آواز وڪري ڇه په ظالمنو باند ڏ الله لعنت دے | ڇه خلق به ڏ الله تعاليٰ ڏله نه منع ڪول

رَزَقَكُمْ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

چہ دہکری گاتاسو | الله | وُیہ وائی دگا | بیشک الله | حرام کوی دی دادواہ | پہ کافرانو بانہی ۔

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

کو موچہ | جوہ کدو | دین خیل | لوبہ | او تماشہ | اودو کہ ورکیرہ دوتی | ژوند دُنیا

هَوَّغَلَقُوا بِأَنِّي جَاءَ خَيْلٌ دِينَ لَوْ بَ تَمَاشَ جَوَہ کیرہ وک | او چالہ چہ دُنیا ژوند دو کہ ورکیرہ وک

فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَفْنَا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا

پس نن ورخ | بہ ہیر کدو مونہ دوی | لکہ شکہ چہ ہیر کیرہ وودگا | ملاقات | ددے ورے | اولکہ شکہ چہ

نَزَن بَ نَے مونہ ہم داسے ہیر کدو لکہ ہغوی چہ ددے ورے ملاقات ہیر کیرہ وک ، اوز مونہ د

كَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْحَدُونَ ۝ وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ

دوی ز مونہ دایتونہ انکار کولو | او بیشک مونہ لیرے ددوی تہ | یو کتاب | چہ مونہ بہ تفصیل سربا کیرہ وک

اِيتُونَاهُ بِه نَے انکار کولو ۔ اودوی تہ مونہ داسے کتاب رالیرے دے چہ پہ خیل علم مو

عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا

بہ علم سرکہ | ہدایت | اور حمت (دے) | دہغود پارہ | چہ ایمان راڈری | دوی انتظار نہ کوی | مگر

بَشَ واضعہ کیرہ وک | او د مؤمنانو کپارہ | ہدایت اور حمت دے ۔ آیا دا خلق ددے د رشتینوالی او

تَأْوِيلُهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسَوْهُ

دے دا انجام | پہ کومہ ورخ چہ | بشکارہ شی | دے انجام | (نو) وُیہ وائی | ہخہ خلق | چاہہ ہیر کیرہ وک دا

انجام بشکارہ کید و انتظار کوی | پہ کومہ ورخ چہ ددے | انجام بشکارہ شی نو کومو خلق چہ دا ورا ند ہیر کیرہ وک

مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا

لدے نہ ورا ند | چہ بیشک راغلی وک | پیغبران | ز مونہ د رب | بہ رشتیا سرہ | پس آیا | شتہ د مونہ دیر

وُیہ وائی | چہ بیشک ز مونہ د رب پیغبرانو حق خبرے راڈرے وک | نو آیا اوس مونہ د پارہ شوک

مِنْ شَفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي

شوک سفارش شی | چہ سفارش وکری | ز مونہ د | یا مونہ د واپس ولیرہی | چہ مونہ د عمل وکرو | خلاف د هخ

سفارش کوئے شتہ چہ ز مونہ د سفارش وکری | یا مونہ د واپس واستوے شو نو د پخوانی عمل تہ بالکل بدل

كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا

کوم چہ مونہ د کولو | بیشک | نقصان وکرو دوی | خیلو حانونو تہ | او ورک شول | لدوی تہ | ہخہ خد

عملونہ بہ وکرو ، یقیناً دے خلقو خیل حانونہ پہ نقصان کجے واچول ، او کوم دروغ چہ بہ نے جودول

كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

چہ دوی بہ دروغ تہرک | بیشک | ستارہ | دھضہ الله دے | کوم چہ | پیدا کول | اسمانونہ

هخہ قول تہرے نہ خطا شول ۔ بیشک ستا مورب هخہ الله دے چہ اسمانونہ اومزکہ نے بہ شہیرو

وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ قَدْ يَعْنِي
او زمکه | په شپږو ورځو کې | بیا قائم شو | په عرش باند | هغه پرده لرون
ورځو کې پیداکړل . بیا په عرش قائم شو ، هغه د شپه په

الْيَلِ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
د شپه | په ورځ باند | چه د دغه وروستورای | په منډه منډه | او نور | او سپوږمۍ | اوستوری
تیاره باند د ورځ رتھا پتوی ، په دشان چه (شپه په ورځ پس) په منډه منډه راځی او نور او سپوږمۍ وټول

مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ
لکړی دی | په حکم دهغه | واوړی | م دهغه د پالای | پیداکړل | او حکم ورکول | د یریرکت خاوند د الله
ستوری دهغه د حکم تابع دی خبرشی چه ټول مخلوق م دهغه د حکم دهغه حکم پکښه چلیدی الله د یرکونو

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٥﴾ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
پروردگار د جهانونو | وبللی | خپل رب | په عاجزی | او په پټه | بیشکه هغه | نه خوښوی
مالک د ټول مخلوق پالونکې د تاسو خپل رب ته په زاری او په پټه پټه خواست کوی ، هغه د حد نه تیریدونکی

الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ
د حد نه تیریدونکی | او فساد مه خوروی | په زمکه کې | پس | د سمیدو د دغه نه | او بللی هغه
خلق نه خوښوی . او د مزک په مخ د بند و بست سمیدونکې پس فساد مه کوئ او الله تعالی ته د

خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾
په ویره | او په امید سره | بیشکه | رحمت | د الله | نژدې د | نیکی کوونکو ته
د ویره او طمع ترمنځه خواستونو کوی ، بیشکه د الله تعالی رحمت نیکانو خلقو ته ډیر نژدې ده .

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ
او د هغه ذات ده | چه لیری | هوا کانه | ډیر وړکوونکی | د هاند له رحمت (باران) خپل نه | تر دغه
او الله تعالی هغه ذات د چه د خپل رحمت (باران) نه د هاند بادونه د زیری په طور را لیری هرکله چه

إِذَا أَقْلَتْ سَحَابًا ثَقَالًا سُقْنَهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا
هرکله را اوچته کړی | دریځ | درنه | نوروانه کړو مونږدا | طرف دیونډار | مړته | بیا مونږ ورؤو
د ابادونه درنه درنه دریځ اوچته کړی نو مونږ دغه یو مړه (اوچته) علاقه ته ولیریو او باران

بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ
له دغه | اوبه | بیا مونږ را اوباسو | په دغه سره | هر قسمه میوه | دغه شان
په د وړو ، بیا د دغه په ذریعه هر قسم میوه پیداکوو ، (باد ساتی) دغه شان مونږ

نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ
مونږ به را اوباسو | مری | د پاره د دجه | تاسو نصیحت قبول کړی | او ښار | پاکیزه | راوړی
به مری د و باره ژوندی کړو شاید چه تاسو تره نه سبق واخلي او اباد (سمسوره) زمکه خپل شینک د

نَيَّاتُهُ
د رغونه د هغه
د خدا په

كَذَلِكَ
دغه شان
مونږ د غښه

أَرْسَلْنَا
مونږ لیریو
نوح ر علیه السلام

مَالِكُمْ
نشته د تاسو پاره
دهغه نه سوا

قَالَ
وویل | سرد
دهغه د قوم

يَقُومُ
اښه زمانه
ووویل اښه زمانه

أُبَلِّغُكُمْ
زه رسوم تاسو
تاسو د خپل پر

مَا لَا
په هغه هغه | چه
خبرو علم د

عَلَى رَجُلٍ
د یو سړي په
د داسه سړي

فَكَذَّبُوهُ
بیا دوی هغه
تاسو ورم وکړه

الاعراف ۸
 ش قف
 یعیشتی
 ند | هغه پروردگار
 هغه د شمس
 سر والجوم
 می | اوستوری
 او نور او سپریم می
 تبرک الله
 او بزرگوارند
 چه چلیبری الله د بزرگوارند
 الله لایحیث
 نکه هغه | نه مضمونی
 هغه د حد نه تیریدونکی
 لایحیثا وادعوا
 د دے نه | او بللی هغه
 او الله تعالی نه د
 المحسنین
 کی کوونکون
 دیر نر دے د
 رحمتیه حق
 (باران) چلنه | تر دے
 رالسیدی | هرکله
 بیت فانزلنا
 رته | بیامون ورو
 لایحه ته ولیدو او باران
 کذلک
 دغه شان
 ساتی | دغه شان
 علیک یخبر
 راوی
 لبره
 زمکه خیل شمس

نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَتْ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا
 زرغونه دغه | دغه د رب په حکم | او کومه (زمکه) | چه خرابه ده | نه راوځي (دغه نه) | مگر د بیکه که زرغونې
 د خدا په حکم راو یاسی | او کومه (زمکه) | چه خرابه وی هغه نه صوف بیکاره زرغونه پس اکیری
 كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيْتِ بِقَوْمٍ يُشْكِرُونَ ۵۸
 مونږ بیا بیا بیانوو | ایتونه | هغه خلقو د پاره | چه شکر ادا کوی | بېشکه
 دغه شان | مونږ بیا بیا خپله نڅنه | بیانوو هغو خلقو ته چه شکر ادا کوی - | یقیناً مونږ
 مونږ دغه بیا بیا خپله نڅنه | بیانوو هغو خلقو ته چه شکر ادا کوی - | یقیناً مونږ
 أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 مونږ لیرې وو | نوح | د هغه قوم ته | پس هغه وویل | اے زما قوم! | عبادت کوئ | د الله
 نوح (علیه السلام) د هغه خپل قوم ته ولیرلو نو ورته وویل چه اے زما قوم! د الله تعالی عبادت کوئ
 مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۵۹
 نشته د تاسو پاره | څوک بل معبود | سوا د هغه نه | بېشکه زه | او یریم | په تاسو باند | له عذاب | دورغ | لوسته نه
 د هغه نه سوا ستاسو بل معبود نشته | ماسره ستاسو په هقله د لوسته ورغی د (هوناک) عذاب اندیښنه ده
 قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ۶۰
 وویل | سردارانو | د هغه د قوم نه | بېشکه | مونږ وینو تا | په مگر هغی بیکاره کین | هغه وویل
 د هغه د قوم سردارانو ته جواب ورکړو چه مونږ ته خود اے بیکاری چه ته په بیکاره مگر هغی کین پرته یی | نوح
 يَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلٰلَةٌ وَلٰكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۶۱
 اے زما قوم! | نشته ماکین | هغه مگر هغی | اولیک زه خو | یورسول یم | د پروردگار | د ټولو جهانونو
 وویل اے زما قوم! ماکین د مگر هغی هیڅ خبره نشته بلکه زه خود ټولو جهانونو د پروردگار له طرف نه رالیر شو یم
 أٰبَلَيْكُمُ رَسُلَاتِ رَبِّيْ ۚ وَانصَحْ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ
 زه رسول تاسو ته | بیغامونه | د خپل رب | او نصیحت کو یم | تاسو ته | او پوه یم | د الله د طرف نه
 تاسو د خپل پروردگار حکومت رسول یم | او ستاسو خیر خواه یم او د الله تعالی د طرف نه ماته د هغو
 مَا لَا تَعْلَمُونَ ۶۲ اَوْ عَجِبْتُمْ اَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ
 په هغه نه | چه تاسو پر نه پوهیږئ | ایا تاسو تعجب کوئ | چه راغی تاسو ته | نصیحت | ستاسو د رب له طرف نه
 خبرو علم که په کومو چه تاسو پوهیږئ | ایا تاسو تعجب کوئ چه تاسو ته ستاسو د رب د طرف نه هغه د نصیحت خبر
 عَلٰی رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقَوْا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۶۳
 د یو سړی په (د زیم) | له تاسو نه | چه هغه وویروئ تاسو | او تاسو پوښئ | او چه په تاسو | رحم دکرې شو
 د داسه سړی په ذریعه راغی د چه هم له تاسو د چه تاسو (د نافرمانی) د انجام نه) وویروئ او تاسو پوهیږئ کاره شی او به
 فَكَذَّبُوهُ فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهُۥ فِي الْفُلْكِ وَاَعْرَقْنَا
 بیا دوی هغه دروغ زن کړو | نو مونږ خلاصه ورکړه هغه ته | او هغه ته چه د هغه سرودو | په کشتی کین | او مونږ غرق کړل
 تاسو یم وکرې شی بیا هغوی د کینه پس م نوح دروغ زن وکړ نو مونږ هغه له او هغه خلقو له چه په کشتی کین د هغه سره سواره

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

ہفہ خلق چہ | دروغ لے وگنول | زمونہ ایتونہ | بیشکہ دوی | دو | قوم | لامندہ
دو خلا سے وکرہ او چہ زمونہ ایتونہ دروغ گنول و وھوی مودوب کول، دوی یقینا (پہ زہونو) باندہ شری و

وَالِی عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

اور وھویہ قوم (د) عادتہ | ددوی ورور | ہود | دہ دوئیل | اے زما قومہ! عبادت وکری | داللہ
اودعہ شہ (عادرہ) نہ موند ددوی ورور ہود ولبیلو ہفہ ورثہ وئیل چہ زما قومہ! داللہ تعالیٰ عبادت کوئی

مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۳۵﴾ قَالَ الْمَلَأُ

نشہ کے تاسو پارہ | شوک بل معبود | سواد ہفہ نہ | پس ایسا تاسونہ ویریدی | وئیل | سردارانو
چہ بے دھفہ نہ ستاسو بل معبود نشہ لویا تاسو دھفہ (د) تاخرمانی نہ) نہ ویریدی، د قوم کافرو غنا ورتہ

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ

کو موچہ | کفر وکرہ | دھفہ لہ قوم نہ | بیشکہ موند وینوتا | بہ بے عقلی کہے | بیشکہ موند لاکو وپتا
جواب وکرہ، چہ موند نہ خود اسے شکاری چہ نہ پہ حاکم کہے پروت یے او زمونہ دکمان سے چہ

مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿۳۶﴾ قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي

لہ دروغزنونہ | ہفہ وئیل | اے زما قومہ! نشہ دما کہے | خہ بے وقوفی | اولیکن زہ
نہ پہ دروغزن قوی کہے شامل یے، ہفہ وئیل چہ زما قومہ! پہ ما کہے پوتہ قدر لہ کم عقلی ہم نشہ بلکہ زہ غو

رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۷﴾ أَبَلَّغُكُمْ رِسَالِی رَبِّی

یو رسول یم | دقو لو جھانوتو دپروردگار | زہ تاسوتہ رسوم | پیغامونہ | دخیل رب
دقو لکائنات درب دطرف نہ رالیہے شوعے یم۔ زہ تاسوتہ دخیل پردی دکار حکمونہ در رسوم۔ او

وَأَنَّا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿۳۸﴾ أَوْ عَجَبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ

اودہ یم ستاسو | خیرخواہ | امانت دار | او ایسا تاسو تعجب کوئی | چہ راعے تاسوتہ | نصیحت
زہ ستاسو رشتیہ خبرخواہ یم۔ ایسا تاسو یہ خبرخواہ تعجب کوئی چہ تاسوتہ داللہ تعالیٰ دطرف نہ

مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۖ وَاذْكُرُوا

ستاسو درب لہ طرف نہ | پہ یوسری باندی | لہ تاسوتہ | دیارہ ددچہ وپروری تاسو | او یاد کری
ستاسو پہ یوسری باندی نصیحت راعے چہ تاسو دناقرمانی د انجام نہ) وپروری۔ او یاد کری کہہ چہ دوزخ

إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ ۖ وَزَادَكُمْ

کہہ چہ | ہفہ جوہ کری تاسو | جانشینان | پس لہ | قومہ | د نوح نہ | اوزیات لہ درکرو تاسوتہ
د قوم نہ پس ہفہ تاسو جانشین مقرر کری، او پہ قد قامت (اوطاقت) لہ

فِي الْخَلْقِ بَصۜطَةً ۖ فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ

جسامت | لوئے | پس یاد کری | نعمتونہ | داللہ | دیارہ ددچہ تاسو
د نورو نہ زیات کری، پس داللہ تعالیٰ نعمتونہ یاد کری چہ بہ دنیا و آخرت

الاعراف ۸
عَمَّيْنِ
يَا مَسْكُوتِ
عَبْدُوا
وَكُرَى
اللَّهُ
الْمَلَكُ
السُّرَّارُ
وَأَنَا نَفْثُكَ
وَلَكِنِّي
رَبِّي
كُمُ ذِكْرُ
ذَكَرُوا
وَزَادَكُمْ
لَعْنَكُمْ

تَقْلِقُونَ ﴿۷﴾ قَالُوا اٰجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ
 مَا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا فَاْتِنَا بِمَا تَوَدُّنَا
 اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۸﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ
 مِنْ رَّبِّكُمْ رَجْسٌ وَغَضَبٌ اَنْجَادُوتُنِيْ فِيْ اَسْمَاءِ
 سَيِّئَتُوهَا اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا
 مِنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْتَظِرُوْا اِنِّيْ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿۹﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ
 وَالَّذِيْنَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَاۤیْرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
 بَايِتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۰﴾ وَاِلٰی ثَمُوْدَ اٰخَاهُمْ صٰلِحًا
 قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ
 بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ هٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ اٰیَةٌ
 دَلِيْلٌ

۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءِ
 پس پریددی دا | (چه) غریبی | د الله په زمکه کښه | اومه وروځی لاس دے ته | پخراپ زیت سو
 داپریددی چه د الله تعالی په زمکه خوراک کوی او په بد نیت ورته لاس مه وروځی
 فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۳۳ وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ
 گڼی د یه نبی تاسو | عذاب | دردناک | او یاد کړه | کله چه هغه جوړ کړی تاسو | جانشینان
 گڼی دردناک عذاب به مور او نبی - او هغه وخت یاد کړی چه د عاد نه پس نه تاسو جانشین
 مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُوءِهَا
 پس | د قوم د عاد نه | او یاد دے کړی تاسو | په زمکه کښه | چه تاسو جوړوئ | د د پهره هوانو کښه
 مقدر کړی | او په زمکه کښه تاسو له ځایه درکړو | چه د دے په مینو نو کښه تاسو ځان
 قُصُورًا وَتَتَّخِذُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَادْكُرُوا الْآرَاءَ اللَّهِ
 محلوته | او تراشئ | د غرونو نه | کورونه | پس یاد کړئ | نعمتونه د الله
 له مانوئ جوړوئ او په غرونو کښه ځان له کورونه تراشئ | نو د الله تعالی نعمتونه یاد کړئ
 وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۳۴ قَالَ الْمَلَأَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
 اومه گرځئ | په زمکه کښه | فساد کوونکي | دوئیل | سردارانو | هغو کومو چه | تکبر وکړ
 او د زمکه په مخ فساد مه کوئ - نو د هغه د قوم مغرور سردارانو د هغه
 مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ
 د د د قوم | هغو خلقو ته | چه کمزوری کړل شول | خاص هغه چا ته چه ایمان راوړو | له دوی نه
 کمزور و خلقونه چه ایمان نه ؤ | راوړی دو تپوس وکړو | آیا تاسو ته
 اتَّعْلَمُونَ أَنَّ صَلَاحًا مُرْسَلًا مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا
 آیا تاسو پوهیږئ چه بېشکه | صالح | را بېر لے شوک | د خپل رب له طرف نه | دوئیل دوی | بېشکه مونږ
 معلومه ده | چه صالح علیه السلام واقعی د خپل رب له طرف نه را بېر لے شوک ؤ؟ هغوی دوئیل چه بېشکه
 بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۳۵ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
 په هغه څه چه را بېر لے شوک په هغه | ایمان لرو | دوئیل | هغو خلقو چه | کبر وکړو | بېشکه مونږ
 د کومو حکمونو سره چه هغه را بېر لے شوک په مونږ په هغه ایمان د؟ مغرور | خلقو دوئیل چه په کومه خبره
 بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَفَرُونَ ۳۶ فَعَقَرُوا السَّاقَةَ
 له هغه خبره نه | په کومه چه تاسو ایمان راوړدے | انکار کوونکي یو | پس دوی دوژله | هغه اوسه
 تاسو ایمان راوړدے دے مونږ خود هغه نه انکار کوو | غرض دا چه هغوی هغه اوسه دوژله
 وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
 اوسر کښی ؤ وکړه | د خپل رب د حکم نه | دوی دوئیل | اے صالحه! | راوړه په مونږ | هغه د کوم نه چه نه مونږ وپوښ
 او د خپل رب د حکم نه ؤ سرکښی وکړه | او دے وئیل اے صالحه! که چرې ته واقعی رسول ؤ

كُنْتُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۷۸﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا

ان | له پيغرامو ته | پس ونيول دوی | زلزلے | پس شول دوی
کچھ | پئے ته | نو هغوی ناخا په سخته زلزلے ونيول ، او په خپلو کورونو
نو د کوم عذاب چه ته وعدا کړه هغه راوړه ، نو هغوی ناخا په سخته زلزلے ونيول ، او په خپلو کورونو

فِي دَارِهِمْ جَثِيئِينَ ﴿۷۹﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ

په خپلو کورونو کې | پر مخه پراته | پس مخه واړولو | له دوی نه | او وئے وئيل | اے زما قوم!
کېنه پر مخه پراته پاتے شول | نو هغه وخت صالح تره نه مخ واړولو او وئے وئيل | اے زما قوم!

لَقَدْ آتَيْنَاكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ

بېشکه ما ورسولو تاسوته | پيغام | د خپل رب | او نصيحت م د کړو | تاسوته | ليکن
ما غوښتو تاسوته د خپل خداي حکونه لارسولي وو ، اوستاسو خير خواهي م لټولې وه خو خير خواه

لَا تَتَّبِعُونَ النَّاصِحِينَ ﴿۸۰﴾ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَاَتُونَ

نه خوښوي تاسو | نصيحت کوونکي | او روموليرلو | لوط | کله چه هغه وئيل | خپل قوم ته | آيا تاسو کوي
خلق ستاسو هډو خوښ نه وي ، اومونږ لوط عليه السلام وليږلو کله چه هغه خپل قوم ته وويل آيا تاسو دا

الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۸۱﴾ اَلَمْ تَأْتُوا

هغه بے حياي | چه نه ده کړه وړاندي له تاسو | چار هم | له عالمونو نه | بېشکه تاسو | راخي
د بے حياي کار کوي چه له تاسو نه وړاندي په ټوله دنيا کې چا نه دے کړه ؟ تاسو د ښځو په

الرِّجَالِ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ

سړو ته | په شهوت سره | سوا | د ښځو نه | بلکه تاسو | تاسو يي
خاے نارينه هلکانو سره خپل شهوت پوره کوي ، بلکه تاسو د حد نه

قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿۸۲﴾ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا

خلق | حد نه تيريدونکي | او نه وو | جواب | د دده قوم | مگردايه | دوی وئيل
تيريدونکي خلق يي | پس د دده قوم جواب د دے نه سوا بل نه وو چه په خپل مينه کېنه وئيل

أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ إِنَّهُمْ

او باسني دوی | د خپل کلي نه | بېشکه دوی | د اے خلق دی | چه پاکيزي غوښتونکي دي
چه دوی د خپل کلي نه او باسني | حکه چه دوی خان د پير پاک ساتل غواړي -

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۸۳﴾

پس مونږ نجات وکړه دده ته | او د دده کور والو ته | سوا | د دده د ښځې نه | چه وکړه | (شامله) وروستو پاتے کيدونکي
نومونږ هغه او د هغه کورنۍ بهر کول خوښه ئې بهر نه شوه حکه چه هغه په وروستو پاتے کيدونکي شامله

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿۸۴﴾

او وورولو مونږ | په دوی باندې | باران (د کانډو) | پس وکړه | چه څنکه | شو | انجام | د مجرمانو
ده اومونږ په هغوی باندې (د کانډو) باران وورولو نو وگورۍ چه د مجرمانو انجام څنکه شو ؟

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۸۰

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۸۱

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۸۲

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۸۳

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۸۴

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۸۵

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۸۶

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۸۷

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۸۸

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۸۹

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۹۰

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۹۱

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۹۲

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۹۳